

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 7296893837
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7296893837.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej GOLDSUN TRADING LIMITED, spoločnosť založená podľa práva Cypru, so sídlom Ioanni Stylianou Street č. 6, 2nd floor, Flat/Office č. 202, 2003 Nicosia, Cyprus, reg. č. HE 169 391, zastúpenej L. L. U., narodeným XX. L.Ú. XXXX, bytom v P. Č.. XXX, proti povinnému X. M., narodenému XX. U. XXXX, bytom v M., B. Č.. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Jozefom Göblom, so sídlom v Košiciach, Jantárova č. 30, o vymożenie 14.918,51 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er/1033/1996, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 13CoE/192/2017-160 z 30. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinného o d m i e t a.

II. Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „exekučný súd“) uznesením č. k. Er/1033/1996-124 z 15. januára 2015 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom L. C. M. U., so sídlom Exekútorského úradu v Košiciach, Moyzesova č. 34 pod sp. zn. EX/405/1996. Krajský súd v Košiciach dňa 1. októbra 1996 poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na podklade exekučného titulu - platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cb/1690/95-11 z 30. januára 1996, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6. marca 1996. Platobný rozkaz bol vydaný v prospech obchodnej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava, I. mestská pobočka, Košice ako pôvodnému veriteľovi vymáhanej pohľadávky. V dôsledku postúpenia vymáhanej pohľadávky zo spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, I. mestská pobočka, Košice na oprávnenú došlo k zmene v osobe veriteľa, následkom čoho Okresný súd Košice II pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávnenej a namiesto pôvodnej oprávnenej do exekučného konania vstúpila spoločnosť GOLDSUN TRADING LIMITED, spoločnosť založená podľa práva Cypru. Exekučný súd v uznesení o

zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že návrh na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. f/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučného poriadku“) nie je dôvodný, pretože napriek tvrdeniu povinného o korekcii poskytnutého úveru zo strany Slovenskej sporiteľne, ktorá mala mať za následok úplné vyrovnanie dlhu, k splateniu úveru nedošlo. Rovnako nebol daný dôvod ani na čiastočné zastavenie exekúcie, keďže exekúcia voči povinnému bola vedená v správne vymedzenom rozsahu.

2. Na odvolanie povinného Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 13CoE/192/2017-160 z 30. októbra 2017 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

Odvolací súd k námietke povinného, že pôvodná oprávnená (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zastavila úročenie vymáhanej pohľadávky k 30. júnu 2000, a teda zo strany povinného bola pohľadávka oprávnenej v plnom rozsahu uhradená a exekúcia mala byť zastavená, poznamenal, že z oznámenia súdneho exekútora vyplýva, že k 27. septembru 2017 bola pohľadávka oprávnenej uhradená len čiastočne. Pretože k úhrade došlo až v priebehu exekúcie, pohľadávka v rozsahu splatenej sumy zanikla, avšak uvedené nebolo dôvodom na čiastočné zastavenie exekúcie. Vo vzťahu k námietke povinného týkajúcej sa zastavenia úročenia vymáhanej pohľadávky odvolací súd poznamenal, že v dôsledku postúpenia vymáhanej pohľadávky - súčasťou ktorej bolo aj jej príslušenstvo a všetky práva s ním spojené - z pôvodnej oprávnenej na obchodnú spoločnosť Slovenská konsolidačná, a.s., od tohto okamihu (dňa 1. júla 2000) mohol s pohľadávkou narábať len jej vlastník a nie pôvodná oprávnená.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP) a zároveň, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP). Namietol tiež, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Povinný (ďalej aj „dovolateľ“) navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie exekučného súdu zrušil, alternatívne, aby uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že návrhu na zastavenie exekúcie vyhovie a oprávnenú zaviazne na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

4. Podľa názoru dovolateľa, odvolací súd, ako aj exekučný súd vec nesprávne právne posúdil, keď nedostatočne a nesprávne vyhodnotil v konaní predložené a vykonané dôkazy a nedostatočne sa vysporiadal so zisteným skutkovým stavom. Namietal, že úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky sú vyššie ako celá istina poskytnutého úveru a vychádzajúc zo správy súdneho exekútora, povinnému napriek čiastočnej úhrade vymáhanej pohľadávky zostáva zaplatiť dlh vo výške 81.692,93 €. Keďže povinný už nevlastní žiaden majetok, súd by mal postupom v zmysle § 57 písm. g/ a h/ Exekučného poriadku exekúciu, ktorá je voči nemu vedená, zastaviť. Povinný tiež v dovolaní uviedol, že odvolací súd v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou súdov uprednostnil záujmy oprávnenej pred záujmami povinného, a to aj napriek pasivite oprávnenej a protichodným či rozporným tvrdeniam z jej strany. Dovolateľ zároveň poukázal na to, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je nepresvedčivé a nepreskúmateľné, pretože obsahuje viacero rozporuplných tvrdení a protichodných skutočností.

5. Oprávnená sa k podanému dovolaniu nevyjadрила.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

9. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach § 243h ods. 1 síce stanovila, že ak § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

10. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté podaním dovolania na súd prvej inštancie dňa 7. marca 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne podľa nej so zreteľom na okamih začatia dovolacieho konania, dovolanie by bolo bez ďalšieho neprípustné. Avšak rešpektujúc povinnosť ústavne konformného výkladu, pri zachovaní ústavného princípu dôvery v platné právo, princípu legitímnych očakávaní, ako aj princípu dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov), dovolací súd považoval za správne, aby sa otázka prípustnosti dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané až za účinnosti novej právnej úpravy (dňa 30. októbra 2017). Z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie povinného proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, je teda bez ďalšieho neprípustné.

12. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie povinného podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

13. V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vznikol voči povinnému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu oprávnenej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.